

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΜΟΙΒΑΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

Τοῦ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ Δ. ΚΟΥΡΟΥΚΛΗ

Τοῦ International Trade Centre τῆς UNCTAD/GATT (Γενεύη)

Ἡ λειτουργία τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων¹ προϋποθέτει τὴν ὑπαρξίν ἀνεπιγμένης κεφαλαιαγορᾶς. Ἡ χρονικῶς ἀντίστροφος ἐμφάνισις τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν χώραν μας² γεννᾷ τὸ ἐρώτημα : διατί μετεφυτεύθησαν τὰ ἀμοιβαῖα κεφάλαια;

Ἐκ μέρους τῶν ἴδρυτριῶν τὰ ἀμοιβαῖα κεφάλαια Τραπεζῶν Ἐθνικῆς καὶ Ἐμπορικῆς³ προβάλλονται δύο λόγοι :

α) ἡ ἀνάπτυξις τοῦ χρηματιστηρίου⁴, καὶ

β) δ προσανατολισμὸς τῶν ἴδιωτικῶν ἀποταμιεύσεων ἐπὶ μακροχρονίου βάσεως πρὸς ἀποδοτικάς τοποθετήσεις.

Τὸ ἀνωτέρῳ ἐρώτημα μεταβάλλεται : δύνανται τὰ ἀμοιβαῖα κεφάλαια νὰ ἐκπληρώσουν τοὺς τεθέντας σκοποὺς τῆς ἴδρυσεώς των εἰς τὰ πλαίσια μιᾶς ὑπὸ ἀνάπτυξιν οἰκονομίας καὶ ὑπὸ ποίας προϋποθέσεις;

Εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ ἀναφέρεται ἡ παροῦσα ἐργασία, ἡ δποία διαιρεῖται εἰς τὰ ἔξης μέρη: τὰ ἀμοιβαῖα κεφάλαια εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως· ἀνάλυσις τῶν παραγόντων οἱ ὄποιοι ἐπιδροῦν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς ἐπενδύσεων τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων· διάρθρωσις καὶ πολιτικὴ ἐπενδύσεων· ἀξιολόγησις τῆς ἀποδόσεως τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων· κριτικὴ καὶ ἔξαγωγὴ συμπερασμάτων.

1. Τὸ ἀμοιβαῖον κεφάλαιον (mutual fund or open-end investment company) ὡς ἴδιαίτερος τύπος οἰκονομικῆς ἐπιχειρήσεως (ὑπὸ τὴν σημερινήν του μορφήν) ἐνεφανίσθη τὸ 1924 εἰς τὰς Η.Π.Α., δταν τὸ Massachusetts Investors Trust παρέσχεν εἰς τοὺς μετόχους του τὸ δικαίωμα ἔξαργυρώσεως τῶν μετοχῶν των.

2. Τὰ ἀμοιβαῖα κεφάλαια ἐθεσπίσθησαν παρ' ἡμῖν διὰ τοῦ ὑπὸ ἀριθ. 608 Ν.Δ. δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 170/20.8.70, τεῦχος πρῶτον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

3. Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, Ἀπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1972, σελίς 56.

4. Τοῦτο θὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῆς προσφυγῆς τῶν οἰκονομικῶν φορέων ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἀγορὰν κεφαλαίου τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων.

1. Τὰ ἀμοιβαῖα κεφάλαια εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως

Ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις μᾶς χώρας δὲν εἶναι μόνον οἰκονομικὸν πρόβλημα. Κοινωνικαὶ καὶ δργανωτικαὶ μεταβολαὶ συμβάλλουν μεγάλως εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς οἰκονομικῆς προσπαθείας. Ἐν τούτοις, αἱ ἐπενδύσεις ἀποτελοῦν τὸν κύριον παράγοντα εἰς τὴν ἀναπτύξιακήν διαδικασίαν. Ἐκτὸς τῆς ἐμφανοῦς ἐπιδράσεως τῶν ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, νέαι ἐπενδύσεις δημιουργοῦν διαθέσεις εὐνοϊκάς δι’ ἀνάπτυξιν καὶ ὑποβοηθοῦν τὴν κοινωνίαν νὰ ἔκτεινῃ τὸν οἰκονομικὸν τῆς ὁρίζοντα διὰ τοῦ προσανατολισμοῦ τῆς πρὸς τὴν παραγωγήν. Ἐν συνόψει δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι αἱ ἐπενδύσεις εἰσάγουν δυνατὰ στοιχεῖα εἰς τὸν οἰκονομικὸν λογισμόν. Μία αὕτησις τοῦ εἰσοδήματος διὰ τῶν ἐπενδύσεων διευκολύνει μεγάλως κοινωνικὰς μεταβολὰς οἰκονομικῆς μορφῆς. Είναι εὐκολότερον, ἐπὶ παραδείγματι, νὰ μειωθοῦν αἱ εἰσοδηματικαὶ ἀνισότητες ὅταν τὸ εἰσόδημα αὐξάνεται ἢ ὅταν εἶναι στάσιμον.

Χωρὶς νὰ παραγωρίζεται συνεπῶς ἡ σημασία τῶν ἄλλων παραγόντων, ἡ οἰκονομικὴ ἄνοδος ἔξαρταται ἀπὸ τὸ πόσον ἀποταμεύει μία χώρα. Τὸ χαμηλὸν κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα καὶ ὁ καταναλωτικὸς προσανατολισμὸς τῶν ὑπὸ ἀνάπτυξιν χωρῶν συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς ἀναγκαστικῆς ἀποταμεύσεως. Ἐν τούτοις, αἱ ἑκούσιαι ἀποταμεύσεις προτιμῶνται τῶν ἀναγκαστικῶν καὶ διὰ λόγους εὐπραγίας τῶν ἀποταμευτῶν.

Ἐξ ίσου σημαντικὸς παράγων πρὸς τὸ ὑψες τῶν ἀποταμεύσεων εἶναι καὶ ἡ κινητοποίησις τῶν ὑπαρχουσῶν ἀποταμεύσεων καὶ ἡ διοχέτευσίς των εἰς παραγωγικὰς ἐπενδύσεις.

Διὰ τῆς ἀγορᾶς μεριδίων ἀμοιβαίων κεφαλαίων καὶ τῆς ἐν συνεχείᾳ ἀνταλλαγῆς των μὲ ἄλλα χρεώγραφα ἀντιπροσωπεύοντα ἀμέσους παραγωγικὰς ἐπενδύσεις, ὁ ἀγοραστὴς σχηματίζει σαφῆ εἰκόνα τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ἀποταμεύσεων του. Ἡ γνῶσις αὐτὴ δημιουργεῖ εἰς τὸν ἐπενδυτὴν ἐν αἴσθημα ἐνεργοῦ συμμετοχῆς εἰς τὰς προσπαθείας τῆς χώρας δι’ ἀνάπτυξιν. Αὐτὸς δὲ ψυχολογικὸς παράγων αὐξάνει τὴν ροπὴν πρὸς ἀποταμεύσιν καὶ διευκολύνει τὴν συσσώρευσιν κεφαλαίου ἀναγκαίου διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν. Ἡ ἐνεργὸς συμμετοχὴ δημιουργεῖ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸν μεριδιοῦχον τὴν ὑποχρέωσιν πραγματοποιήσεως τῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας του. Ἡ ὑπευθυνότης αὐτὴ ἐπηρεάζει εὐνοϊκῶς τὴν ἀποταμεύσιν ἐξ ὑπάρχοντος εἰσοδήματος. Οἱ μεριδιοῦχοι ταυτίζονται μὲ τὸ μέλλον τῆς χώρας των καὶ εἶναι ψυχολογικῶς προετοιμασμένοι ν' ἀπόσχουν περαιτέρω τῆς παρούσης καταναλώσεως διὰ τὴν κοινὴν προσπάθειαν πρὸς οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν.

Διὰ τῆς ἐκδόσεως καὶ ἔξαγορᾶς τῶν μεριδίων ὑπὸ τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων ὑποκαθίσταται ὁ μηχανισμὸς τῆς ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως χρεωγράφων εἰς τὴν ἐλεύθεραν ἀγοράν. Ἡ ἀπλοποίησις τῆς διαδικασίας ἐπενδύσεως καὶ τὸ δικαίωμα τῶν μεριδιοῦχων ν' ἀποσύρουν κατὰ τὸ δοκοῦν τὰ χρήματά των ἀποτελοῦν εὐνοϊκοὺς παράγοντας διὰ τὴν κινητοποίησιν τῶν ἀποταμεύσεων, διότι ἔξασφαλίζουν τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἐπενδυθέντος κεφαλαίου.

Ἡ διασπορὰ τοῦ κινδύνου διὰ τῆς διαφοροποιήσεως τῶν ἐπενδύσεων, διευκολύνει ἐπίσης τὴν κινητοποίησιν τῶν ἀποταμιεύσεων, διότι ἔξασφαλίζει τὸν μεριδιούχον ἐκ πιθανῶν ζημιῶν.

Αἱ ίδιότητες αὐταὶ τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων εἶναι προαγωγικαὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως μιᾶς χώρας, ιδίᾳ ἐάν ληφθῇ ὑπὲρ δψιν ἡ ἄγνοια καὶ εἰς πολλὰς περιπτώσεις ὁ φόβος τῆς ἀπ' εὐθείας ἐπενδύσεως εἰς χρηματιστηριακούς τίτλους. Ἡ παρατήρησις αὐτὴ ἔχει μεγάλην σημασίαν, διότι τὰ μερίδια ἀπευθύνονται κυρίως εἰς ἀποταμιεύτας μικρού¹ εἰσοδήματος, οἵ διόποιοι καταθέτουν τὰς ἀποταμιεύσεις τῶν εἰς τὰς τραπέζας ἢ τὰς ἀποθησαυρίζουν.

Ἡ δραστηριοποίησις τῶν ψυχολογικῶν παραγόντων προϋποθέτει καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς εὐπραγίας τῶν μεριδιούχων. Ἐφ' ὅσον οἱ μεριδιούχοι συμβάλλουν διὰ τῶν ἀποταμιεύσεών των ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν, πρέπει νὰ συμμετέχουν ωσαύτως ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ ἀποτελέσματά της. Ἡ μὴ συμμετοχὴ ἔχει δυσμενῆ ψυχολογικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν μεριδιούχων συνεπεία μειώσεως τοῦ εἰσοδήματός των κατὰ τὴν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ κέρδους καὶ τοῦ κούπου.

2. Παράγοντες ἐπιδρῶντες ἐπὶ τῆς πολιτικῆς ἐπενδύσεων τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων

α) Θεσμικοί. Τὸ περὶ Ἐταιρειῶν Ἐπενδύσεων - Χαρτοφυλακίου καὶ Ἀμοιβαίων Κεφαλαίων Ν.Δ. τοῦ 1970 ἀποτελεῖ τὸν θεμελιώδη νόμον τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων. Τὸ Ν.Δ. αὐτὸ δυθμίζει τὴν δημοσιότητα, τὴν σύγκρουσιν συμφερόντων καὶ τὴν διαφοροποίησιν τῶν ἐνεργητικῶν στοιχείων τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων. Σκοπὸς τῆς τελευταίας ἀπαιτήσεως τοῦ νόμου εἶναι νὰ ἐμποδίσῃ τὰ ἀμοιβαῖα κεφάλαια νὰ μετατραποῦν εἰς ἔταιρείας χαρτοφυλακίων.

Τὰ ἀμοιβαῖα κεφάλαια ἀπαλλάσσονται τῆς συγήθους φορολογίας τῶν ἔταιρειῶν. Τὰ ἀμοιβαῖα κεφάλαια ἔχουν πρετεροῦνται ὑπὲρ ἑτέρων ἐπιχειρήσεων διαχειρίσεως, διανομῆς καὶ μεσιτείας. Οἱ διευθύνοντες διευθύνουν τὰς ἐπιχειρήσεις αὐτὰς καὶ τὰ ἀμοιβαῖα κεφάλαια.

β) Οἰκονομικοί. Τὸ διακριτικὸν γνώρισμα τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων εἶναι ἡ ἀπουσία παθητικοῦ. Τὰ μερίδια των ισοδυνταὶ μὲ τὴν λογιστικὴν ἀξίαν τοῦ ἐνεργητικοῦ των. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ ρευστότης τοῦ κεφαλαίου των δὲν εἶναι πρωταρχικῆς σπουδαιότητος. Ἐπειδὴ δμως τὰ ἀμοιβαῖα κεφάλαια ὑποχρεοῦνται νὰ ἔξαργυρώνουν τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ μερίδιά των, τὸ ἐνεργητικόν των πρέπει νὰ ἔχῃ ώρισμένον βαθμὸν ρευστότητος.

Ἡ ρευστότης πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἔξαργυρώσεων δὲν εἶναι πολὺ σημαντική. Ἡ πραγματικὴ σημασία τῆς ρευστότητος σχετίζεται μὲ τὴν διακίνησιν τῶν χρεωγράφων εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ ἀμοιβαίου κεφαλαίου. Ἐπὶ παραδείγματι, δταν ἀναμένεται πτώσις εἰς τὴν ἀγορὰν χρεωγράφων

ἡ πολιτική ἐπενδύσεως τοῦ ἀμοιβαίου κεφαλαίου δυνατὸν νὰ καταστῇ συντηρητική διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς ρευστότητος.

Ἄλλος παράγων ὁ ὄποιος ἐπιδρᾶ ἐπὶ τῆς ρευστότητος ἐνδεὶς ἀμοιβαίου κεφαλαίου εἶναι τὸ μέγεθός του. Οἱ μεριδιούχοι ἀπαιτοῦν δπως ἐν ἐλάχιστον ποσὸν χρημάτων ἐπενδύεται εἰς μετρητὰ καὶ κρατικὰ χρεώγραφα. Τοῦτο ὑποχρεώνει τὰ μικρότερα ἀμοιβαῖα κεφάλαια νὰ δεσμεύουν ἔνα μεγαλύτερον ποσοστὸν τῶν διαθεσίμων των εἰς τὰς προαναφερθείσας τοποθετήσεις. Οὕτως, ὅσον μεγαλύτερον εἶναι τὸ ἀμοιβαῖον κεφάλαιον τόσον μικρότερον εἶναι τὸ ποσοστὸν ρευστότητος.

γ) Ἐπιδιώξεις τῶν ἴδιωτῶν ἐπενδυτῶν τῆς ρευστότητος.
Ο ἀντιπροσωπευτικὸς τύπος ἐπενδυτοῦ τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων εἶναι ἐν πρόσωπον τῆς μέσης εἰσοδηματικῆς τάξεως τὸ ὄποιον ἀφοῦ ἔχει ἔξασφαλίσει προσωπικὴν ἀσφάλειαν καὶ κοινωνικὴν ἀσφάλισιν καὶ ἔχει δημιουργήσει ἐν ἀπόθεμα μετρητῶν, εὑρίσκει διτε εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐπενδύσῃ ἐν μέρος τοῦ τρέχοντος εἰσοδήματός του εἰς χρεώγραφα¹. Τὸ πρόσωπον αὐτὸν πιθανὸς νὰ διστάζῃ νὰ ἐνεργήσῃ μόνον εἰς τὴν ἀγορὰν χρεώγραφων διὰ πολλοὺς λόγους. Δυνατὸν νὰ μὴ διαθέτῃ τὸ ἀναγκαῖον κεφάλαιον πρὸς ἔξασφαλισίν του διὰ τῆς διαφοροποιήσεως τῶν ἐπενδύσεων. Ταντοχρόνως εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ διαθέτῃ τὸν χρόνον, τὰς γνώσεις καὶ τὴν πεῖραν διὰ νὰ ἐπενδύσῃ δρθδεῖ. Αὐτοὶ εἶναι καὶ οἱ κύριοι λόγοι ἐπιτυχίας τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων: ἡ μείωσις τοῦ κινδύνου ἐπενδύσεως διὰ τῆς διαφοροποιήσεως καὶ ἡ πεπειραμένη διαχείρισις.

Ἄλλα καὶ ἔαν ἀκόμη ὁ ἐπενδυτὴς αὐτὸς διαθέτῃ ἐν μεγάλον χρηματικὸν ποσὸν πάλιν ὑφίσταται τὸ πρόβλημα τῆς ἀνακτήσεως τοῦ ἐπενδυθέντος κεφαλαίου. Εάν θελήσῃ νὰ ρευστοποιήσῃ μέρος τοῦ χαρτοφυλακίου του κατὰ μίαν μελλοντικὴν ἡμέραν θὰ πρέπει εἴτε νὰ συντονίσῃ τὰς ἡμερομηνίας λήξεως τῶν διμολογιῶν εἴτε νὰ διακινδυνεύσῃ τὴν πώλησιν μετοχῶν εἰς χαμηλὰς τιμάς. Ἐπιπροσθέτως, ἔαν ὁ ἐπενδυτὴς ἔχῃ ἐπιτύχει τὸ κατὰ τὴν κρίσιν του ἄριστον ίσοζύγιον εἰς τὸ χαρτοφύλακιόν του, ἡ ρευστοποίησις θὰ ἀνατρέψῃ τὴν ἐπιτευχθεῖσαν ίσορροπίαν. Αὐτὸς εἶναι εἰς ἑκ τῶν λόγων ἔνεκα τοῦ ὄποιον μεγάλοι ἐπενδυταὶ ἔχουν προσελκυσθῆ ὑπὸ τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων. Ἐπίσης τὰ ἀμοιβαῖα κεφάλαια παρουσιάζουν ἐν φορολογικὸν πλεονέκτημα διὰ τὸν μεγάλον ἐπενδυτήν. Η πιθανότης νὰ ὑποχρεωθῇ αὐτὸς νὰ πραγματοποιήσῃ κέρδος ἐκ κεφαλαίου εἶναι πολὺ μικροτέρα εἰς ἐν ἀμοιβαῖον κεφάλαιον ἢ ἐκ τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἴδιου χαρτοφυλακίου.

Τὰ ἀμοιβαῖα κεφάλαια εἰς τὰς δημοσιεύσεις των παρέχουν πληροφορίας ἐπὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς πολιτικῆς ἐπενδύσεων καὶ τῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν. Αὐτὸς δημιουργεῖ εἰς τὸν ἴδιωτην ἐπενδυτὴν ἐν αἰσθημα βεβαιότητος. Τέλος, τὰ ἀμοιβαῖα κεφάλαια παρέχουν εὐκολίας. Ο ἐπενδυτὴς ἐλευθεροῦται ἐκ τῆς λογιστικῆς παρακολουθήσεως καὶ ἐκ τοῦ διαρκοῦς ἐνδιαφέροντος περὶ τῶν τρεχουσῶν τιμῶν τοῦ χαρτοφυλακίου του.

δ) Διαχειριστικοὶ. Ἐφ' ὅσον ἡ ἑταιρεία διαχειρίσεως ἀμείβεται

ἐπὶ τῇ βάσει ἐνδὸς ὀρισμένου ποσοστοῦ τοῦ καθαροῦ ἐνεργητικοῦ τοῦ ἀμοιβαίου κεφαλαίου¹ ὑπάρχει ἴσχυρὸν κίνητρον προωθήσεως τῆς ὑπεραξίας καὶ τῶν πωλήσεων παρὰ τοῦ εἰσοδήματος. Συνεπῶς, καθ' ἣν ἔκτασιν ἡ ἐταιρεία διαχειρίσεως ὑποτάσσει τὸ συμφέρον τῶν μεριδιούχων εἰς τὸ ἴδιόν της συμφέρον, ἐπηρεάζει τὴν πολιτικὴν ἐπενδύσεως τοῦ ἀμοιβαίου κεφαλαίου.

Αἱ ὑποχρεώσεις δημοσιότητος δημιουργοῦν ἐν ἄλλον πρόβλημα. Οἱ ἐπενδύται προσελκύονται περισσότερον ἀπὸ τὰ ἀμοιβαῖα κεφάλαια τὰ δποῖα περιλαμβάνουν μετοχὰς γνωστῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων εἰς τὸ χαρτοφύλακιόν των, ἔχουν πλήρως ἐπενδύσει τὰ κεφάλαιά των καὶ διατηροῦν χαμηλὰ ταμιακὰ διαθέσιμα. Ἡ πολιτικὴ αὐτὴ δυνατὸν νὰ μὴ εἴναι πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐταιρείας. Ἐν τούτοις, ἡ ἐταιρεία διαχειρίσεως ἐκπληροῦ ἐνίοτε τὰς προτιμήσεις αὐτὰς τῶν ἐπενδυτῶν διὰ νὰ καταστήσουν τὰ ἀμοιβαῖα κεφάλαια περισσότερον ἐλκυστικὰ εἰς αὐτούς.

3. Διάρθρωσις καὶ πολιτικὴ ἐπενδύσεων²

Τὸ Ἀμοιβαίον Κεφάλαιον Δῆλος ἵδρυθη ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Ἀμοιβαίον Κεφάλαιον Διεθνῶν ἐπενδύσεων ὑπὸ τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης. Οἱ Πίναξ 1 δίδει τὴν σύνθεσιν τῶν ἐνεργητικῶν στοιχείων τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων ἀνὰ τρίμηνον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν των μέχρι τῆς 31.3.74.

Πίναξ 1

*Ἐνεργητικὰ στοιχεῖα τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων εἰς ἑκατ. δραχ.

Τρίμηνον	Μετοχαὶ Ἐσωτ. Ἐξωτ.	Δῆλος Ομολογίαι	Διεθνῶν ἐπενδύσεων									
			Διαθέσιμα	Σύνολον	%	Μετοχαὶ Ἐσωτ. Ἐξωτ.	Ομολογίαι	Διαθέσιμα	Σύνολον	%		
2/73	176	—	57	47	280	37	66	13	85	293	457	63
3/73	247	6	91	16	360	45	160	42	78	155	435	55
4/73	231	14	75	32	352	48	168	49	77	84	378	52
1/74	298	27	36	11	372	51	210	51	70	29	360	46

Πηγή: Ἐκ τῶν ἀντιστοίχων λογιστικῶν καταστάσεων.

1. Κανονισμὸς ἀμοιβαίου κεφαλαίου Δῆλος, ἥρθον 6 καὶ Διεθνῶν ἐπενδύσεων ἥρθον 9.

2. Ἡ σύνθετις τοῦ χαρτοφυλακίου τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων κυμαίνεται μεταξὺ τῶν ἄκρων κερδοσκοπικῶν καὶ συντηρητικῶν κεφαλαίων. Μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν ἄκρων δύναται νὰ ὑπάρξῃ μία δόλκηρος σειρὰ ἀμοιβαίων κεφαλαίων τὰ δύοια διαφέροντα κατὰ τὸν βαθμὸν τοῦ οἰκονομικοῦ κινδύνου τῶν χρεωγράφων τοῦ χαρτοφυλακίου των.

Ἡ διαχείριστις τοῦ χαρτοφυλακίου ἐπίσης ποικίλλει μεταξὺ δύο ἄκρων: τῆς ἄκρως ἐνεργητικῆς διαχειρίσεως, ἡ δύοια προσαρμόζει διαρκῶς τὴν σύνθετιν τοῦ χαρτοφυλακίου τοῦ ἀμοιβαίου κεφαλαίου πρὸς τὰς κυκλικὰς διακυμάνσεις τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῆς διαχειρίσεως ἡ δύοια βασίζεται εἰς τὴν μακροχρόνιον αὖξησιν τῆς οἰκονομίας καὶ περιορίζεται εἰς μικρὰν προσαρμογὴν τοῦ χαρτοφυλακίου τοῦ κεφαλαίου.

Τὴν 31.3.74 τὸ 69.4 τοῖς ἑκατὸν τοῦ καθαροῦ ἐνεργητικοῦ τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων ἀπετελεῖτο ἐκ μετοχῶν ἔναντι 32.8 τοῖς ἑκατὸν τοῦ τέλους τοῦ πρώτου τριμήνου τῆς λειτουργίας των. Αἱ ἐπενδύσεις εἰς μετοχάς ἐξωτερικοῦ ηὔξηθσαν ἀπὸ 1.8 τοῖς ἑκατὸν εἰς 10.6 τοῖς ἑκατὸν κατὰ τὴν ὑπὸ κρίσιν περίοδον. Ἀντιθέτως αἱ ἐπενδύσεις εἰς δόμοιογίας ἐμειώθησαν ἀπὸ 19.4 τοῖς ἑκατὸν εἰς 14.5 τοῖς ἑκατόν. Η μεταβολὴ αὐτὴ εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ χαρτοφυλακίου χρεωγράφων τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων ὑποδηλοῦ τὴν ἐφαρμογὴν πολιτικῆς πρὸς πραγματοποίησιν κέρδους μακροχρονίως. Τοῦτο ἄλλωστε δηλοῦται καὶ ὑπὸ τῶν ἴδρυτρῶν Τραπεζῶν¹.

Ἄναλυσις τοῦ χαρτοφυλακίου χρεωγράφων τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων κατὰ κλάδον ἐπιχειρήσεων δίδεται εἰς τὸν Πίνακα 2. Τὰ δεδομένα τοῦ πίνακος ἀποκαλύπτουν μίαν μεγαλυτέραν δόμοιομορφίαν εἰς μετοχικάς ἐπενδύσεις ἢ δόμοιογίας. Ο ἀριθμὸς τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν δόποίων αἱ μετοχαὶ εἶναι εἰσηγμέναι εἰς τὸ Χρηματιστήριον καὶ ἐκπροσωποῦνται εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ Δῆλος ἀνέρχονται εἰς 24 καὶ εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ Διεθνῶν Ἐπενδύσεων εἰς 32, ἐπὶ συνόλου ἐκπροσωπουμένων ἑταίρειῶν 26 καὶ 36 ἀντιστοίχως. Ο μέσος δρος τῆς μετοχικῆς ἐπενδύσεως τὴν 31.12.73 ἀνήρχετο εἰς 9.000.000 δρχ. διὰ τὸ Δῆλος καὶ 4.600.000 δρχ. διὰ τὸ Διεθνῶν Ἐπενδύσεων. Αἱ κεντρικαὶ τιμαὶ ἦσαν 5.637.000 δρχ. καὶ 2.805.000 δρχ. ἀντιστοίχως. Η συνολικὴ ἀξία τῶν εἰσηγμένων εἰς τὸ χρηματιστήριον μετοχῶν εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων ἀνήρχετο τὴν 31.12.73 εἰς 354 ἑκατ. δρχ., ἀντιστοιχούσης εἰς 5 περίπου τοῖς ἑκατὸν τῶν διενεργηθεισῶν συναλλαγῶν ἐπὶ μετοχῶν ἐντὸς τοῦ 1973². Κατὰ τὸ αὐτὸν ἔτος ἐσημείωσαν τακτικὴν μηνιαίαν συναλλακτικὴν κίνησιν αἱ μετοχαὶ 64 ἑταίρειῶν ἐκ τῶν 102

Π Ι Ν Α Ξ 2

Ποσοστιαία κατανομὴ τοῦ χαρτοφυλακίου τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων κατὰ κλάδον ἐπιχειρήσεων τὴν 31.12.73

Κλάδος	Δῆλος		Διεθνῶν Ἐπενδύσεων	
	Μετοχαὶ Ὁμολογίαι	Μετοχαὶ Ὁμολογίαι	Μετοχαὶ Ὁμολογίαι	Μετοχαὶ Ὁμολογίαι
Ἄσφαλιστικαὶ	4	—	3	—
Βιομηχανικαὶ	48	60	48	2
Κοινῆς Ὁφελείας	2	40	—	82
Ξεγοδοχειακαὶ	1	—	5	—
Τραπεζικαὶ	40	—	21	16
Άλλοδαπαὶ	5	—	23	—
Σύνολον	100	100	100	100

Πηγὴ : 'Ἐκ τῶν ἀντιστοίχων λογιστικῶν καταστάσεων.

1. 'Ελληνικὸν Ἀμοιβαίον Κεφάλαιον Διεθνῶν Ἐπενδύσεων, Δελτίον Ἐνημερώσεως, Δεκέμβριος 1973.

2. 'Η συνολικὴ ἀξία τῶν συναλλαγῶν ἐπὶ μετοχῶν εἰς τὸ Χρηματιστήριον κατὰ τὸ 1973

τῶν ὁποίων αἱ μετοχαὶ εἶναι εἰσηγμέναι εἰς τὸ Χρηματιστήριον. Τὸ ποσοστὸν συμμετοχῆς τῶν μετοχῶν μὲ τὴν μεγαλυτέραν χρηματιστηριακὴν κίνησιν εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων ἥτο 50 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸ Δῆλος καὶ 43 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸ Διεθνῶν Ἐπενδύσεων.

ΠΙΝΑΞ 3

Κατανομὴ ἐπιχειρήσεων ἀντιπροσωπευομένων εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων τὴν 31.12.73 κατὰ ποσοστὸν ἐπενδύσεως

Ἄμοιβαῖον Κεφάλαιον	Ποσοστὸν Ἐπενδύσεως								Σύνολον
	Μικρότερον				Μεγαλύτερον				
	0.5	1	1	1	2.5	5	7.5	10	15
Δῆλος	4	4	11	5		1		1	26
Διεθνῶν Ἐπενδύσεων	15	9	7	4			1		36

Πηγὴ : 'Ἐκ τῶν ἀντίστοιχων λογιστικῶν καταστάσεων.

Χωρὶς νὰ παραγγωρίζεται ἡ ἴδιομορφία τοῦ Χρηματιστηρίου, τὰ ἀνωτέρω δεδομένα ὑποστηρίζουν τὴν ἅποψιν τῆς ἀνεπαρκοῦ διαφοροποιήσεως τοῦ χαρτοφυλακίου τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων. Ο βαθμὸς συγκεντρώσεως τῶν ἐπενδύσεων αὐξάνεται ἐὰν ἡ κατανομὴ τῶν ἐπιχειρήσεων γίνη καθ' ὅμαδας ἑταῖρειῶν τοῦ αὐτοῦ συγκροτήματος.

Ο Πίναξ 4 δίδει τὴν κίνησιν τῶν μεριδίων καὶ τὸν βαθμὸν ἐμπορευσιμότητός των ἀνὰ τρίμηνον. Συνεπεία τῆς φθινούσης πωλήσεως μεριδίων ὑπὸ ἀμφοτέτητός των ἀνὰ τρίμηνον κεφαλαίων καὶ τῆς αὐξούσης ἔξαγορᾶς μεριδίων ὑπὸ τῶν Διεθνῶν Ἐπενδύσεων, ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς μεριδίων ἐμειώθη προοδευτικῶς κατὰ τοὺς τρίμηνους περίπου τοῖς ἑκατόν. Ή μείωσις τῶν πωλήσεων ἀφαιρεῖ τὴν σημασίαν τοῦ ὑψηλοτέρου βαθμοῦ ἐμπορευσιμότητος τῶν μεριδίων ἔναντι τοῦ ἔξ 8,5 τοῖς ἑκατὸν ἐτήσιου βαθμοῦ ἐμπορευσιμότητος τῶν εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον μετοχῶν¹.

Η τριμηνιαία κίνησις νέων κεφαλαίων εἰς τὰ ἀμοιβαῖα κεφάλαια δίδεται εἰς τὸν πίνακα 5.

Τὸ ἀμοιβαῖον κεφάλαιον Διεθνῶν Ἐπενδύσεων παρουσίασεν ἐκροήν κεφαλαίου κατὰ τὰ τελευταῖα τρία τρίμηνα, ἐνῷ τὸ Δῆλος μόνον κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τὸ 1974. Ή καθαρὰ κίνησις κεφαλαίου καὶ ἡ σχετικὴ μεταβολὴ τοῦ ἐνεργητικοῦ ὑπῆρξαν ἀρνητικαὶ διὰ τὸ Διεθνῶν Ἐπενδύσεων, ἐνῷ αἱ ἀντίστοιχοι μεταβολαὶ τοῦ Δῆλος ὑπῆρξαν ἀκαθόριστοι.

Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν αἰτίων μεταβολῆς τοῦ ἐνεργητικοῦ τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων συνετάγγῃ δ Πίναξ 6. Ή καθαρὰ εἰσροὴ κεφαλαίου καὶ αἱ μεταβολαὶ

1. Τὸ ποσὸν τῶν εἰσηγμένων πρὸς διαπραγμάτευσιν μετοχῶν τὴν 31.12.73 ἀνήρχετο εἰς 53.623.426 τεμάχια. Αἱ συναλλαγαὶ ἐπὶ μετοχῶν κατὰ τὸ 1973 ἀνήλθον εἰς 4.534.362 τεμάχια. Δελτίον τοῦ Χρηματιστηρίου 'Ἄξιων 'Αθηνῶν, 1973, σελίδες 4 καὶ 5.

τῶν τιμῶν τῶν τίτλων συνέβαλαν κατὰ τὸ αὐτὸ περίπου ποσοστὸν εἰς τὴν σημειώθεισαν αὔξησιν τῆς καθαρᾶς θέσεως τοῦ Δῆλος. Ἡ μείωσις τοῦ ἐνεργητικοῦ τοῦ ἀμοιβαίου κεφαλαίου Διεθνῶν Ἐπενδύσεων διφείλεται εἰς τὴν ἔξαγορὰν τῶν μερίδων. Ἡ αὔξησις τῆς ἄγορᾶς ἥτο πολὺ μικρὰ διὰ νὰ ἀντισταθμίσῃ τὴν μεγάλην ἐκροήν κεφαλαίου.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προηγουμένης ἀναλύσεως δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀσταθείας εἰς τὰς προτιμήσεις τοῦ ἐπενδυτικοῦ κοινοῦ πρὸς τὰ μερίδια τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων.

Τὴν 31.12.73 τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ μερίδια τοῦ ἀμοιβαίου κεφαλαίου Δῆλος ἀνήρχοντο εἰς 599.079 καὶ τῶν Διεθνῶν Ἐπενδύσεων εἰς 785.782 περίπου. Ἐξ αὐτῶν ποσοστὸν 20 - 25 τοῖς ἑκατὸν ἀπετέλει μερίδια ἴδιοκτησίας τῶν τραπεζικῶν συγκροτημάτων¹.

Πίναξ 4
Κίνησις μερίδων ἀμοιβαίων κεφαλαίων

Ἀμοιβαίον Κεφάλαιον	Τρίμηνον			1/74
	2/73	3/73	4/73	
Δῆλος :				
Πιωλήσεις	525.502	78.857	75.512	28.607
Ἐξαγοραὶ	4.465	49.117	27.211	32.689
Διαφορά	521.037	29.740	48.301	(4.082)
Σύνολον	521.037	550.777	599.078	594.996
Διεθνῶν Ἐπενδύσεων :				
Πιωλήσεις	1.030.539	100.532	8.579	2.967
Ἐξαγοραὶ	127.750	140.126	85.992	90.347
Διαφορά	902.789	(39.594)	(77.413)	(87.380)
Σύνολον	902.789	863.195	785.782	698.402
Σύνολον :				
Πιωλήσεις	1.556.041	179.389	84.091	31.574
Ἐξαγοραὶ	132.215	189.243	113.203	123.036
Διαφορά	1.423.826	(9.854)	(29.112)	(91.462)
Γενικὸν	1.423.826	1.413.972	1.384.860	1.293.398
Εμπορευσιμότης :				
Μερίδιον	—	13.4%	8.0%	9.2%

Πηγή : Ἐκ τῶν ἀντιστοίχων λογιστικῶν καταστάσεων.

1. Ἐκ συνεντεύξεων.

ΠΙΝΑΞ 5

Κίνησις νέων κεφαλαίων εἰς τὰ ἀμοιβαῖα κεφάλαια εἰς ἑκατ. δρχ.

			Ποσοστιαία
Ἀμοιβαῖον Κεφάλαιον	Καθαρὰ εἰσροή (ἐκροή) κεφαλαίων	Καθαρὰ κίνησις ώς ποσοστὸν τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς προηγ. περιόδου	τρίμηνος σχετικὴ μεταβολὴ ἐνεργητικοῦ

Δῆλος :

2/73	264	—	—
3/73	18	6.4	+ 28
4/73	29	8.0	— 2
1/74	(3)	(0.9)	+ 6

Διεθνῶν Ἐπενδύσεων :

2/73	457	—	—
3/73	(20)	(4.4)	— 5
4/73	(38)	(8.7)	— 13
1/74	(43)	(11.4)	— 5

Πηγή : Ἐκ τῶν ἀντιστοίχων λογιστικῶν καταστάσεων.

ΠΙΝΑΞ 6

Ποσοστιαία σχετικὴ μεταβολὴ ἀμοιβαίων κεφαλαίων εἰς ἑκατ. δρχ. ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως μέχρι τῆς 31.3.74

Ἀμοιβαῖον Κεφάλαιον	Σχετικὴ Μεταβολὴ		
	Ἐνεργητικοῦ ¹	Νέου Κεφαλαίου ²	Άγορᾶς ³
Δῆλος	133	116	115
Διεθνῶν Ἐπενδύσεων	79	78	101

Πηγή : Ἐκ τῶν ἀντιστοίχων λογιστικῶν καταστάσεων.

1. Ἐνεργητικὸν 31-3-74 διὰ ἐνεργητικοῦ 30-6-73.

2. Ἐνεργητικὸν 31-3-74 πλέον καθαρὰ εἰσροή (ἐκροή) κεφαλαίου διὰ ἐνεργητικοῦ 30-6-73.

3. Στήλη 1 διὰ στήλης 2.

4. Αξιολόγησις Αποδόσεως

Η απόδοσης των άμοιβαίων κεφαλαίων Δῆλος και Διεθνῶν Έπενδύσεων άπο της λειτουργίας των μέχρι της 31.12.73 δίδεται εἰς τὸν Πίνακα 7. Τὸ ποσοστὸν αὐξήσεως τῆς ἀξίας τῶν μεριδίων μετὰ τὴν προσαρμογὴν της διὰ τοῦ εἰσοδήματος τῆς περιόδου ἥτο 16.70 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸ Δῆλος και 1.74 τοῖς ἑκατὸν ἀρνητικὸν διὰ τῶν Διεθνῶν Έπενδύσεων¹.

Η ἀνάλυσις τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς λειτουργίας τῶν άμοιβαίων κεφαλαίων κατὰ τὴν παρελθοῦσαν χρῆσιν δίδεται εἰς τὸν Πίνακα 8. Αἱ δαπάναι τοῦ άμοιβαίου κεφαλαίου Διεθνῶν Έπενδύσεων ἀνῆλθον εἰς 49 τοῖς ἑκατὸν και αἱ δαπάναι τοῦ Δῆλος εἰς 87.9 τοῖς ἑκατὸν τῶν προσδόσων. Αἱ δαπάναι ως ποσοστὸν τῆς μέσης ἀξίας τοῦ ἐνεργητικοῦ ἀνῆλθον εἰς 0.87 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸ Δῆλος και εἰς 1.37 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸ Διεθνῶν Έπενδύσεων. Τὰ ποσοστὰ αὐτὰ εἶναι ὑψηλότερα τοῦ συνήθους ποσοστοῦ ἐπιβαρύνσεως τῶν άμοιβαίων κεφαλαίων διεθνῶς διὰ τὰς ὑπηρεσίας τῶν ἑταίρειῶν διαχειρίσεως, κυματομένου εἰς 0.5 τοῖς ἑκατὸν τῆς μέσης ἀξίας τοῦ ἐνεργητικοῦ². Η ἀποδοτικότης τοῦ ἴδιου κεφαλαίου τῆς ἑταίρειας διαχειρίσεως τοῦ Δῆλος ἀνῆλθεν εἰς 29 τοῖς ἑκατὸν³ και τὸ Διεθνῶν Έπενδύσεων εἰς 120 τοῖς ἑκατόν⁴. Αἱ ὑψηλαὶ δαπάναι διαχειρίσεως ἐπέδρασαν δυσμενῶς ἐπὶ τῆς ἀποδοτικότητος τῶν μεριδίων και συνέβαλον εἰς τὴν μεγαλυτέραν ἔξαγοράν, ως και εἰς τὴν προοδευτικὴν μείωσιν τῶν πωλήσεων τῶν μεριδίων.

Π Ι Ν Α Ξ 7

Απόδοσης Άμοιβαίων Κεφαλαίων

Άμοιβαίον Κεφαλαίον	Άξια μεριδίου κατὰ τὴν Ἐναρξιν	Μέρισμα Περιόδου	Διαφορὰ ἀξίας με- ριδίου πλέον μέ- ρισμα ως ποσο- στὸν τῆς ἀρχικῆς ἀξίας
Δῆλος	500	569.30	12.70
Διεθνῶν Έπενδύσεων	500	480.90	10.40
			(1.74)

Πηγή: 'Εκ τῶν ἀντιστοίχων λογιστικῶν καταστάσεων.

1. Ο γενικός δείκτης τιμῶν παρουσίασε κατὰ τὸ 1973 σχετικὴν αὔξησιν⁴⁸ τοῖς ἑκατόν. Δελτίον τοῦ Χρηματιστηρίου 'Αξιῶν 'Αθηνῶν, 1973, σελὶς 4.

2. H. Sauvain, Investment Management, 1970, σελὶς 491, και A Study of Mutual Funds, 1962, σελὶς 484.

3. Τὰ καθαρὰ κέρδη τῆς Διεθνικῆς A.E. ἀνῆλθον εἰς 2.885 χιλ. δραχμάς κατὰ τὴν περίοδον 27.10.72 - 31.12.73.

4. Τὰ καθαρὰ κέρδη τῆς 'Ελληνικῆς 'Εταιρείας Διαχειρίσεως Άμοιβαίων Κεφαλαίων A.E. ἀνῆλθον εἰς 5.929 χιλ. δραχμάς κατὰ τὴν περίοδον 11.9.72 - 31.12.73.

ΠΙΝΑΞ 8

'Αποτελέσματα λειτουργίας τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων κατὰ τὸ 1973

	Εἰσόδημα ἐξ ἐπενδύσεων	Δαπάναι ώς ώς ποσοστὸν	Δαπάναι ώς τῆς μέσης	Δαπάναι ώς ἀξίας τοῦ εἰσοδήματος	Καθαρὸν εἰσόδη- μα ἐξ ἐπενδύσε- ων ώς ποσοστὸν
'Αμοιβαῖον Κεφάλαιον	ώς ποσοστὸν τῆς μέσης ἀξίας τοῦ ενεργητικοῦ	ποσοστὸν τῆς μέσης ἀξίας τοῦ ενεργητικοῦ	ποσοστὸν τῆς μέσης εἰσοδήματος	ποσοστὸν τοῦ τῆς μέσης ἀξίας	τοῦ ἐνεργητικοῦ
Δῆλος	0,95	0,87	87.9	0,08	
Διεθνῶν					
'Επενδύσεων	2.78	1.37	49.0	1.31	

Π η γ ή: 'Ἐκ τῶν ἀντιστοίχων λογιστικῶν καταθέσεων.

5. Κριτικὴ

'Ἐφ' ὅσον τὸ εἰσόδημα τῶν ἔταιρειῶν διαχειρίσεως προσδιορίζεται ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐνεργητικῶν στοιχείων τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων, ἡ ἀπαχόλησις τῶν ἔταιρειῶν μὲ τὰς πωλήσεις εἶναι εὐνόητος. Θὰ ἡδύνατο ὅμως νὰ εὑρεθῇ ἄλλος τρόπος ἀποζημιώσεως τῶν ἔταιρειῶν διαχειρίσεως. Προτείνομεν τὸν καθορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως βάσει εὐνόης ὥρισμένου ποσοστοῦ ἐπὶ τοῦ εἰς σὸ δή μα τοὺς ταὶ τῆς ὑπεραξίας. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἀμοιβῆς τῶν ἔταιρειῶν διαχειρίσεως θὰ βελτιωθῇ ἡ ἀποδοτικότης τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων διὰ τῆς ἐξαλείψεως τοῦ κινήτρου ὑποταγῆς τῆς ἀποτελεσματικότηος εἰς τὰς πωλήσεις.

"Ἄλλη κοινὴ κριτικὴ εἶναι ὁ ὑψηλὸς βαθμὸς συγκεντρώσεως τῆς ἰδιοκτησίας τῶν μεριδίων καὶ τῶν ἐπενδύσεων. Ή μὴ διασπορὰ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν μεριδίων ἀντιβαίνει πρὸς τὴν φύσιν τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων ώς ἐπιχειρήσεως μιδίων ἀποταμιευτῶν. 'Ἐκ τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἐπενδύσεων ὑπάρχει φόβος κρᾶν ἀποταμιευτῶν. Τοῦτο συγκεντρώσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων εἰς τὸν πολυαριθμοῦς φυλακίων.

6. Συμπεράσματα

Τὰ ἀμοιβαῖα κεφάλαια δύνανται νὰ προδιαθέσουν εὐνοϊκῶς τὸ κοινὸν εἰς τὰς προσπαθείας αὐξήσεως τῆς παραγωγικῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ἀποταμιεύσεων, διότι προσθέτουν ἐλλείποντας ψυχολογικοὺς δεσμοὺς εἰς τὴν διαδικασίαν ἀποταμιεύσεως καὶ ἐπενδύσεως μιᾶς ὑπὸ ἀνάπτυξιν οἰκονομίας. Πρὸς τοῦτο, τὰ ἀμοιβαῖα κεφάλαια δέοντας δύνανται νὰ συντάξουν εἰς τὸν πολυαριθμοῦς ἀποταμιεύτας τὴν δυνατότητα νὰ συντάξῃ τὸν πολυαριθμοῦς τοῦ πολυαριθμοῦς τὴν διὰ τὴν λιτότητά των. Οἱ ψυχολογικοὶ παράγοντες ἐκ τῆς μεταβολῆς τῶν αἰσθημάτων τῶν μεριδιούχων, συνέπεια τῆς μὴ συμμετοχῆς τῶν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς προσπαθείας των, θὰ ἐπηρεάσουν δυσμενῶς τὰς προβλέψεις των διὰ τὴν μελλοντικὴν ἀπόδοσιν τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων καὶ δι' αὐτῆς τὴν ζήτησιν μεριδίων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Ἀμοιβαίον Κεφάλαιον Δῆλος, Λογιστικαὶ Καταστάσεις 30.6.73, 30.9.73, 31.12.73 καὶ 31.3.74.
2. A Study of Mutual Funds. Wharton School of Finance and Commerce. Aug. 22, 1962.
3. Clendenin, J., Introduction to Investments. 1970.
4. Διεθνική, Ἐταιρεία Διαχειρίσεως Ἀμοιβαίον Κεφαλαίων Α.Ε. Ἰσολογισμὸς 31.12.73.
5. Δελτίον τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀξιῶν Ἀθηνῶν, 1973.
6. Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία Διαχειρίσεως Ἀμοιβαίον Κεφαλαίων Α.Ε. Ἰσολογισμὸς 31.12.73.
7. Ἑλληνικὸν Ἀμοιβαίον Κεφάλαιον Διεθνῶν Ἐπενδύσεων. — Λογιστικαὶ καταστάσεις 30.6.73, 30.9.73, 31.12.73 καὶ 31.3.74. — Δελτίον Ἐνημερώσεως, Δεκέμβριος 1973.
8. Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. Ἀπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1972.
9. Ἐμπορικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. Ἐκθεσίς ἐπὶ τοῦ ἴσολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1972.
10. Sauvain, H., Investment Management. 1971.
11. Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. Ἐκθεσίς τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τοῦ ἔτους 1972 καὶ 1973. Ἑλληνικὴ Οἰκονομία κατὰ τὸ ἔτος 1972.